

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
303 Прж.број 5498/22
17.03.2022. године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

18.05.2022

ПРИМЉЕНО:			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредно
	05-1790	/20/22-4	

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни апелациони суд у Београду, у већу састављеном од судија: Мирослава Петровића, председника већа, Зорице Шантрић и Ане Капор, чланова већа, са судским саветником Вером Јовановић, као записничарем, у прекршајном поступку против окривљеног правног лица-Предузеће за маркетинг, издавачку делатност, радио и телевизију „НЕРРУ TV“ д.о.о. Београд (Земун), са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Марић Миломира из Београда, због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14, тачка 15, тачка 16, и став 2 Закона о оглашавању, решавајући по жалби браниоца окривљених, адвоката Радојевић Александра из Земуна, изјављеној на пресуду Прекршајног суда у Београду 58 Пр.бр.97113/20 од 14.02.2022.године, на основу члана 100 став 4, члана 102 став 2, члана 269, члана 273 и члана 274 Закона о прекршајима (“Сл. гласник РС” број 65/13, 13/16), у нејавној седници већа одржаној дана 17.03.2022. године, донео је:

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 58 Пр.бр.97113/20 од 14.02.2022.године, а жалбе браниоца окривљених, правног лица-Предузеће за маркетинг, издавачку делатност, радио и телевизију „НЕРРУ TV“ д.о.о. Београд (Земун), са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Марић Миломира из Београда, адвоката Радојевић Александра из Земуна, ОДБИЈА као неоснована.

Образложење

Прекршајног суда у Београду својом пресудом 58 Пр.бр.97113/20 од 14.02.2022.године, окривљено правно лице, Предузеће за маркетинг, издавачку делатност, радио и телевизију „НЕРРУ TV“ д.о.о. Београд (Земун), са седиштем у Београду, огласио је одговорним због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14, члана 78 став 1 тачка 15 и три прекршаја из члана 78 став 1 тачка 16 Закона о оглашавању, за сваки од прекршаја утврдио је новчану казну од по 300.000,00 динара, па применом члана 45 став 2 тачка 2 Закона о прекршајима осуђено је на јединствену новчану казну у износу од 1.500.000,00 динара, а одговорно лице у правном лицу Марић Миломира из Београда огласио је одговорним због прекршаја из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 14, члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 и три прекршаја из члана 78 став 2 у вези

става 1 тачка 16 Закона о оглашавању, за сваки од прекршаја утврдио је новчану казну од по 50.000,00 динара, па применом члана 45 став 2 тачка 2 Закона о прекршајима осуђено је на јединствену новчану казну у износу од 250.000,00 динара, који прекршаји су извршени у времену, месту, на начин и под колнстима ближе описаним у изреци пресуде.

Истом пресудом кривљени су обавезани да на име трошкова прекршајног поступка плате паушални износ од по 2.000,00 динара.

Против напред наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљених због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 1 тачка 14 и тачка 11 и члана 264 став 2 тачка 3 Закона о прекршајима и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се иста укине и списе предмета врата првостепеном суду напоновни поступак и одлучивање.

Прекршајни апелациони суд размотрио је све списе прекршајног предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени навода изнетих у жалби нашао:

Жалба је неоснована.

Првостепена пресуда није донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка нити је на штету окривљених повређено материјално право на које повреде овај суд пази по службеној дужности у смислу члана 272 Закона о прекршајима.

Разлоге првостепеног суда на основу којих је донета осуђујућа пресуда против окривљеног правног лица-Предузеће за маркетинг, издавачку делатност, радио и телевизију „НЕРПУ TV“ д.о.о. Београд (Земун), са седиштем у Београду, због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14, тачка 15 и тачка 16 Закона о оглашавању и окривљеног одговорног лица у правном лицу Марић Миломира из Београда, због прекршаја из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 14, тачка 15 и тачка 16 Закона о оглашавању, по проведеном доказном поступку и датој оцени изведених доказа Прекршајни апелациони суд у свему прихвата.

— Наводи из реферата жалбе да је изрека пресуде неразумљива у односу на радњу извршења прекршаја и то: под тачком 1 јер се из садржине исте не може утврдити шта су окривљени тачно урадили и како је примењена конкретна законска одредба на тако недоречно стање, с обзиром да правилан чињенични опис прекршаја би морао пре свега да представља једну граматичку исправну реченицу, а не непрегледну табелу где је потребно нагађати шта је тачно производ који је наводно пласиран; под тачком 2 се уместо чињеничног описа прекршаја налази непрегледна табела, која садржи скраћенице за које се не може утврдити шта значе, шта је „ОП блок“ који стоји пред наведеног времена извршења прекршаја; под тачком 3 уколико суд утврђује да је било некакве продаје или оглашавања које је супротно важећим прописима био је дужан да наведе ко је и на који начин и шта конкретно продавао или оглашавао, стим да се и у том делу изреке поново наводи „ОП блок“ у неразумљивим табелама; а да под тачком 4 и тачком 5 није наведен чињенични опис прекршаја за који се утврђује одговорност и изриче казна, нису прихваћени као основани.

Наиме, из садржине изреке у односу на радњу извршења прекршаја из члана члана 78 став 1 тачка 14 Закона о оглашавању, утврђује се радња извршења прекршаја која се окривљенима ставља на терет, да су се у емисијама, које су наведене, непримерено појављивали робни жигови који су предмет пласирања производа (наводећи о којим производима је реч) у нарочито крупним кадровима, у периоду назначеном након датума емитовања емисије, наводећи у наставку у табели датум емитовања емисије, назив емисије почетак и крај емисије, као и почетак и крај неправилности и назив производа, као робног жига, поступајући на тај начин противно

одредби члана 29 став 1 тачка 2 истог Закона о оглашавању.

Одредбом члана 29 ста 1 тачка 2 Закона о оглашавању прописано је, у програмским садржајима у којима се пласира производ забрањено је непримерно појављивање робе, услуге или жига који је предмет пласирања, нарочито крупним кадровима робе или истицањем квалитета од стране водитеља, гостију или других учесника програма.

Из садржине радње извршења прекршаја под тачком 2 изреке утврђује се да су окривљени оглашени одговорним зато што је приказан блок огласних порука без одјавне шпице и необележене огласне поруке, што чини поступање противно одредби члана 32 Закона о оглашавању, а у табели је наведен датум, у којој емисији, почетак и крај, како емисије тако и емитована необележена порука и приказан блок огласних порука без одјавне шпице, те навођење термина „ОП блок“, без утицаја је на разумљивост изреке.

Члан 32 Закона о оглашавању прописује, ТВ оглашавање или ТВ продаја морају бити лако препознатљиви и јасно и уочљиво звуком, сликом, или просторно одвојени од осталих програмских садржаја.

Како је одредбом члана 35 став 1 Закона о оглашавању прописано да у оквиру једног пуног сата емитованог програма комерцијалних пружалаца медијских услуга, ТВ оглашавање и ТВ продаја не могу заузимати више од 20% времена, а да се окривљеним тачком 3 изреке ставља не терет да су поступили противн наведеној одредби наводећи у табели датум, време емитованог комерцијалног садржаја, које указује на заузимање више од 20% времена у оквиру једног пуног сата, са сатницом емитовања програма комерцијалног садржаја, без утицаја је на разумљивост изреке који производи су презентовани у прекорачном времену.

Полазећи од одредби члана 37 став 2 и став 3 Закона о оглашавању, изрека ожалбене пресуде под тачком 4 и тачком 5 садрже чињенични опис радње извршења прекршаја, с обзиром да се под тачком 4 окривљени оглашавају одговорним зато што су посебне емисије ТВ продаје трајале краће од 15 минута, наводећи датум ТВ продаје, дужину трајања ТВ продаје, као и почетак и крај ТВ продаје, а под тачком 5 изреке оглашени су одговорним зато што је у оквиру других емисија (наведене емисије) емитована ТВ продаја као посебан програмски садржај, са назначеним датумом радње извршења прекршаја, емисије у којој је вршено емитовање ТВ продаје, почетак и крај емисије и почетак и крај ТВ продаје.

Одредбом члана 37 став 2 Закона о оглашавању прописано је да посебна емисија ТВ продаје мора бити јасно обележена сликом и звуком, и то посредством најавне и одјавне шпице која садржи текстуално обавештење из чије садржине јасно проистиче да је реч о посебној емисији ТВ продаје и мора да траје 15 минута непрекидно, а ставом 3 истог члана прописано је, ТВ продаја као посебан програмски садржај не може се емитовати у оквиру друге емисије, већ само између појединих емисија.

Нису прихваћени ни наводи жалбе да је ожалбена пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 1 тачка 11 Закона о прекршајима, да се заснива на доказу на коме се по одредбама тог закона не може заснивати, и то на Извештају за савет о броју неправилности у вези са Законом о оглашавању код комерцијалних ТВ пружалаца медијских услуга (ПМУ) са дозволом за пружање медијских услуга за подручје целе републике и код ЈМУ радио-телевизија Србије (РТС) за април 2020.године број 07-1546/20 од 25.08.2020.године. Мониторинг-извештај за период од 01.04.2020.године до 30.04.2020.године број 07-1546/20-2, Извештај о неправилностима у вези са Законом о оглашавању за април 2020.године и Изјашњењу подносиоца захтева, пошто наведени извештаји не садрже печет

подносиоца захтева, па исти не представљају никакву исправу, док изјашњење подносиоца захтева на одбрану окривљених, број 05-1790/20/21-2 од 19.10.2020.године, које је потписано од стране председнице савета подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка и које садржи низ различитих чињеничних наводе и правних тумачења, представља једнострану изјаву, која при томе није ни поткрепљена неким исправама које би могле да послуже као доказ, а не доказно средство у поступку, из разлога што првостепени суд првенствено своју одлуку заснива на видео снимцима емитованог програма на Nacionalnoj Harry TV за период 01.04.2020.године до 30.04.2020.године, достављених у CD формату и то увидом у наведене снимке на основу којих су утврђене неправилности ближе описане у изреци првостепене пресуде, стим да су наведени извештаји састављени од стране стручне службе Регулационог тела за електронске медије, као подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка, и то Стручне службе за надзор и анализу програма емитера, с тога без утицаја је чињенице што наведени извештаји нису садржали печат РЕМ-а, а исти су достављени као прилог уз захтев за покретање прекршајног поступка, који садржи печат, а Изјашњењем подносиоца захтева на одбрану окривљених, број 05-1790/20/21-2 од 19.10.2020.године само се појашњава садржина наведених извештаја, начин доношења истих и зашто не садрже печат.

Одредбом члана 264 став 1 тачка 11 Закона о прекршајима прописано је да битна повреда одредаба прекршајног поступка увек постоји ако се пресуда или решење заснива на доказима на коме се по одредбама овог закона не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донета иста одлука.

Како је првостепени суд у потпуности и правилно утврдио све одлучне чињенице, при чему је поступио сагласно одредбама члана 89 и 92 Закона о прекршајима и за своју одлуку о одговорности окривљених дао јасне и правилне разлоге које у целости прихвата и овај суд, а исти нису доведени у сумњу ни наводима жалбе, јер иста представља поновљене наводе одбране окривљених које је првостепени суд већ разматрао и ценио у току првостепеног поступка, првостепена пресуда није обухваћена ни битном повредом одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 2 тачка 3 Закона о прекршајима, а чињенично стање је правилно и потпуно утврђено.

Оцењујући правилност одлуке о изреченим новчаним казнама, овај суд налази да је првостепени суд у довољној мери ценио околности које утичу да казна буде већа или мања предвиђена одредбом члана 42 Закона о прекршајима те имајући у виду да је одредбом члана 78 став 1 Закона о оглашавању за прекршаје из тачака 14, 15 и 16 Закона о оглашавању за правно лице прописана новчана казна у износу од 300.000,00 до 2.000.000,00 динара, а ставом 2 истог члана за одговорно лице у правном лицу за наведене прекршаје прописана је новчана казна од 50.000,00 до 150.000,00 динара, за окривљене за сваки од предметних прекршаја је утврдио новчану казну у износу који представља законски минимум новчане казне за предметни прекршај те применом одредбе члана 45 став 2 тачка 2 Закона о прекршајима, за пет прекршаја, окривљено правно лице, осудио на јединствену новчану казну у износу од 1.500.000,00 динара, а окривљено одговорно лице у правном лицу на јединствену новчану казну у износу од 250.000,00 динара.

На основу предњих навода, а у смислу члана 273 Закона о прекршајима, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Против ове пресуде жалба није дозвољена.

